

de kracht van verbinden

13 – 17 juni

In de vakantie krijg je **tijd**
om **tijd** te schenken

-aan wie je
dierbaar is

-aan wie je
vergeten bent

-aan wat je
graag doet

-aan wat je
verwaarloosd hebt

Tijd om ons anders te verbinden...

(digitale) Verbinding

Nog één keer beste collega's. Nog één keer (van mijn kant uit voor dit schooljaar) over Corona... Corona leerde ons nieuwe, vaak digitale & creatieve, manieren om met elkaar in connectie, in verbinding te komen. Het werd ook de weg om onze inspiratie te delen: datgene -maar evenzeer Diegene- die ons ten diepste drijft en bezielt als katholieke dialoogorganisatie. De sociale media blijven alvast een geschikte snelweg om deze inspiratie te delen, maar toch hopen we stellig dat dit volgend schooljaar ook opnieuw méér fysiek kan gebeuren. Diepmenselijk contact vraagt immers om lichamelijke nabijheid.

Nieuwe wegen van verbinding

'Verbinding | de kracht van verbinden' stond als Leeftochtthema centraal in het schooljaar 2021-2022. Maar verbinding met de ander, de Ander, doet ook wensen dat mensen in goede verbinding zijn met zichzelf. Laat daartoe nu juist de vakantie een ideale tijd zijn... Om in verbinding te komen met jezelf. Als opstap, als noodzakelijke voorwaarde om tot een goede verbinding met de ander te komen.

Verbinding met jezelf

In het boek: *'In de leer bij de monnik – monastieke accenten in het dagelijkse leven'* schrijft auteur Eric Galle: "Om mij op een originele manier te vertellen hoe druk hij het had, zei iemand me eens dat als hij naar zijn eigen nummer belde, de lijn altijd bezet was. Wij kunnen met zoveel zaken bezig zijn, het is een tredmolen die nooit stopt. Werk en privé lopen door elkaar en daarnaast is er nog zoveel dat moet. ... Het product waarvan de rekken alsmaar leger worden, is tijd. We zijn zelf het grootste slachtoffer van al die drukte. Burn-out heeft zijn plaats veroverd in de top vijf ziektes van deze tijd. Mensen raken opgebrand door het vele werk, maar ook door het niet meer toekomen aan zichzelf. De balans is zoek. Benedictus heeft het over de grote waarde van het 'habitare secum'. De monnik krijgt het 'met zichzelf wonen' als standaardmodus aangereikt."

Vakantie is dé tijd om op een verrassend-vreugdevolle-maniër in verbinding te komen met en bij onszelf. Om de reis te ondernemen naar jezelf. Even zetten we daartoe onze professionele verbindingen 'on hold'. We verbinden ons nu met onze familie, vrienden, een vakantiebestemming, de natuur, rust en zoveel waar we écht zin in hebben. Om ons daarna door een nieuwe netwerkstructuur, anders dan voorheen, aan en met elkaar te laten verbinden.

Het 'doen loslaten' om je te verbinden met het 'zijn'

'Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit.' (Marcus 6). Onze Bijbelse inspiratie gunt het ons van harte. Jezus nodigt zijn apostelen uit het **doen** te laten en slechts te **zijn**. De verbinding die je -op die eenzame(re) plaats- moet maken, is niet zo ingewikkeld. In het doen kunnen we erin slagen om te multitasken. In het zijn echter lukt dat echter niet. Wie in het zijn ook begint te multitasken, verbodt zijn of haar vakantie. Slaag je erin om echt volop 'thuis te komen in het zijn' en 'het doen' achterwege te laten, dan zal je een schitterende, ja een verrassend-vreugdevolle-vakantie beleven. Zelfs wanneer je thuis blijft. Ik wens het jou alvast van harte toe.

Wie écht thuishoort in het 'zijn' zal zich na het verlot ongetwijfeld vanuit een rijkelijk uitgeruste persoonlijke identiteit kunnen verbinden met de ander. Ik wens je daarom tot slot enkele droomlocaties van 'eenzame plaatsen' om even alleen te zijn en daar wat uit te rusten!

Rik Depré – pastor Katholiek Onderwijs Vlaanderen

mijn groot rapport

Hier sta ik dan, Heer,
met mijn rapport.

Slechts enkele vragen
bleven overeind
en een beeld
van de weg die ik heb afgelegd.

Heb ik oog gehad
voor mijn omgeving,
voor mensen en voor dingen?
Heb ik gehoord
wat de wereld fluistert
en mij door iemand werd gezegd?
Heb ik ontvangen
wat mij werd aangeboden?

Heeft iemand
iets mogen proeven
van mijn betrokken nabijheid?
Iets gevoeld
van mijn enthousiaste aanwezigheid?

Iets gesmaakt
van wat ik met liefdevolle aandacht heb bereid?

Hebben mijn handen iets geschapen
dat bijdraagt aan uw Schepping?
Heeft het werk van mijn voeten
er iets toe gedaan?
Hebben mijn hersenspinsels
vrucht gedragen?

Heb ik geluk ervaren
in mijn bezig zijn?
Heb ik deugd beleefd
aan de knipoog van een broer of zus?
Heb ik het zalige gevoel gekend:
'Ik mag er zijn
en het is goed'?

En ik weet
morgen krijg ik weer een nieuwe dag
om te oefenen
en te groeien
naar uw beeld.
W. Merckx